یک اتفاق ساده

حق باده‌نمکی است

کیوان کثیریان

● ۱. تبدیل‌کردن یک مسابقه تلویزیونی به عرصه دوئل دو طیف سیاسی از اساس، خطایی بزرگ است. قرار نیست در هر موقعیتی دو طرف ماجرا با تشکیل کمپین سراسری و میلیونی، به هم ضرب‌شست نشان دهند. بعد هم باافتخار اعلام کنند که ما بردیم و ما بی‌شماریم و از این دست رجزخوانی‌های بی‌دلیل. با این شرایط نه این پیروزی برای فرد برنده لذت کافی خواهد داشت، چراکه بسیاری از آرا کاملا سیاسی داده شده و نه آن شکست برای بازنده، فنی و منصفانه تلقی خواهد شد. اگر قرار باشد هرکسی با هر قابلیتی، هرچند پایین، چون طرف ماست رأی ما را داشته باشد و طرف مقابل را با هر قابلیتی، هرچند بالا منکوب کنیم، تکلیف انصاف و حق و زنده‌باد مخالف من چه می‌شود؟ البته بشخصه معتقدم نتیجه به‌دست‌آمده در این بخش از مسابقه خندوانه درست از آب درآمد و امیرمهدی ژوله به‌لحاظ کیفیت کار، مستحق پیروزی بود. آنچه نمی‌فهمم تلاش برای دوقطبی‌کردن بی‌دلیل جامعه و تبدیل‌کردن یک برنامه تلویزیونی به صحنه نبرد حق و باطل است.

با این بخش از حرف مسعود ده‌نمکی موافقم که با این منطق، هالیوود باید آنتونی کوئین را بابت بازی در فیلم «الرساله» روی صندلی الکتریکی می‌نشاند!

۲. تکلیف نماینده ایران در اسکار مشخص شد. شیوه انتخاب به صورتی طراحی شده بود که ابتدا در سکوت خبری و بدون اعلام اسامی هیأت انتخاب، از میان کل فیلم‌های سال، ۱۰ فیلم انتخاب شود و به همراه نام اعضای هیأت انتخاب اعلام شود، سپس شش نامزد برای دور نیمه‌نهایی معرفی شوند و احتمالا قرار بوده بازهم این شیوه اعلام قطره‌چکانی اطلاعات ادامه یابد. اینکه هیأت ۹ نفره انتخاب تصمیم گرفته‌اند انتخابشان را به‌صورت مرحله‌ای اعلام کنند تا شائبه از پیش مشخص‌بودن فیلم نهایی از میان برود، قابل‌تأمل است ولی نکته اینجاست که اگر ۱۰ فیلم واجد شرایط برای انتخاب نداریم، چه نیازی به اعلام نام این فیلم‌ها وجود دارد؟ مثلا چهار فیلمی که از میان ۱۰ نامزد حذف شدند و دو، سه فیلم دیگر در میان شش فیلم دوم، کدامشان شرایط حداقلی برای معرفی به اسکار را داشتند؟ اعضای هیأت انتخاب بهتر می‌دانند که داشتن پخش‌کننده بین‌المللی و قابلیت اکران عمومی در سطح وسیع جهانی و همچنین موفقیت قابل‌توجه در فستیوال‌های معتبر، حداقل شرایطی است که فیلم موردنظر باید داشته باشد. در میان فیلم‌های موجود دو، سه فیلم بیشتر واجد این شرایط نبودند و به گمان من همان‌ها هم شانس چندانی برای موفقیت نهایی نداشتند و ندارند. اگر تصمیم این گروه مشخص بود - که بود - بهتر نبود که از اتلاف وقت آن هیأت و البته رسانه‌ها اجتناب می‌شد؟ از طرفی در شرایطی که اکثر کارشناسان و رسانه‌ها نام فیلم نهایی را حدس زده بودند و پیش‌بینی‌شان را با قطعیت اعلام کرده بودند، بهتر نبود این هیأت از همان ابتدا نام فیلم انتخاب‌شده را اعلام می‌کرد؟ به‌هرحال با وجود فیلم محمد (ص) در میان فیلم‌های امسال، در هر شرایطی انتخاب فیلم دیگری جز همان فیلم، هزینه بالایی داشت.

زیر آسمان فیروزه‌ای

همسرخالق «همسایه‌ها» درگذشت

● طاهره ناجی، همسر نویسنده فقید ادبیات معاصر احمد محمود، درگذشت. طاهره ناجی که در سخت‌ترین شرایط اجتماعی و معیشتی احمد محمود با صبر و قناعت کنار این نویسنده بود، صبح جمعه (سوم مهر) در پی بیماری و در ۸۱ سالگی از دنیا رفت. بابک اعطا -پسر احمد محمود- درباره خاک‌سپاری مادرش به ایسنا گفت: خیلی دل‌مان می‌خواست مادر را در امامزاده طاهر کرج در نزدیکی پدر به خاک بسپریم، اما متاسفانه به دلیل هزینه خیلی بالا و ۷۰میلیونی ممکن نشد. درنتیجه خاک‌سپاری امروز (یکشنبه، پنجم مهر) به احتمال زیاد در بهشت بی‌بی‌سکینه کرج انجام می‌شود که به امامزاده طاهر هم نزدیک باشد.

چرا محمد(ص) به اسکار رفت؟

پاسخ «اسفندیاری» به حواشی یک انتخاب

عکس: پایگاه اینترنتی فیلم محمد (ص)

بهناز شیربانی: نخستین واکنش‌ها به انتخاب فیلم برگزیده ایرانی برای معرفی به آکادمی اسکار تا پیش از اعلام رسمی، از تیتر و صفحه اول روزنامه «سینما» سر درآورد. تا آن زمان گمانه‌زنی‌ها بر سر فیلم‌هایی که هیأت انتخاب بر سر معرفی آنها هنوز به نتیجه نرسیده بودند همچنان ادامه داشت. البته از گوشه‌وکنار اخبار ضدونقیض حکایت از انتخاب نهایی محمد رسول‌الله(ص) به‌عنوان گزینه نهایی داشت. شش فیلم «در دنیای تو ساعت چند است؟» ساخته صفی یزدانیان، «رخ دیوانه» ساخته ابوالحسن داوودی، «شیار ۱۴۳» ساخته نرگس آبیار، «قصه‌ها» ساخته رخشان بنی‌اعتماد، «ماهی و گربه» ساخته شهرام مکری و «محمد رسول‌الله(ص)» ساخته مجید مجیدی گزینه‌های نهایی هیأت انتخاب برای تصمیم‌گیری بودند که در نهایت قرعه به نام مجیدی افتاد تا این فیلم نماینده سینمای ایران باشد برای فتح اسکار بهترین فیلم خارجی‌زبان ۲۰۱۶.

سینمایی که شانسی ندارد

طی هفته‌های گذشته بحث‌های زیادی بر سر نماینده شایسته ایران در اسکار ۲۰۱۶ صورت گرفته است. دراین‌میان بسیاری از منتقدان معتقدند فیلم‌های مورد بررسی هیچ‌یک شایستگی انتخاب و معرفی را ندارند و برخی دیگر، از حضور فیلم‌های موردعلاقه‌شان در این فهرست یاد می‌کردند. روبرت صافاریان از جمله منتقدانی است که با حضور یکی از دو فیلم «محمد رسول‌الله(ص)» و «در دنیای تو ساعت چند است؟» در این فهرست موافقت داشته. او پس از اعلام نظر نهایی هیأت انتخاب فیلم به «شرق» گفت: «انتخاب فیلم «محمد رسول‌الله(ص)» به‌عنوان نماینده ایران معقول‌تر به نظر می‌رسد اما در نهایت شانس زیادی برای دریافت جایزه ندارد». بااین‌حال شماری دیگر از منتقدان نگاه دیگری به این موضوع دارند. پیش‌تر در نظرخواهی «شرق» از منتقدان سینمای ایران، مشخص شده بود نماینده شایسته سینمای ایران در اسکار ۲۰۱۶ فیلم‌های «قصه‌ها»ی رخشان بنی‌اعتماد، «ماهی و گربه» شهرام مکری و «در دنیای تو ساعت چند است؟» صفی یزدانیان هستند. شاهرخ دولکو، یکی از منتقدانی که در نظرسنجی مذکور به فیلم «ماهی و گربه» رأی داده بود و درباره شش فیلم نهایی که شانس خود را برای حضور در اسکار ۲۰۱۶ به نمایندگی از سینمای ایران می‌آزمایند، به «شرق» گفته بود: «همچنان فکر می‌کنم فیلم «ماهی و گربه» نماینده شایسته ایران در اسکار ۲۰۱۶ است، چون در بین دیگر فیلم‌های فهرست، فیلم جذاب‌تری است. البته شاید این فیلم، با توجه به سلایق اسکاری‌ها، فیلم مناسبی برای شرکت در اسکار نباشد، اما هرجور نگاه می‌کنم می‌بینم جذاب‌ترین فیلم در بین این شش اثر، «ماهی و گربه» است». دولکو درباره فیلم‌هایی که از فهرست راهیابی به اسکار حذف شدند، اضافه کرده بود: «در بین چهار فیلمی که حذف شدند، به‌لحاظ علایق شخصی من فیلم «من دیه‌گو مارادونا هستم» بهرام توکلی را بیشتر دوست داشتم اما می‌دانم که ردشدن هر چهارتای این فیلم‌ها، درست بوده چون هیچ‌کدامشان توانایی جلب نظر هیأت داوران اسکار را ندارند. اگر هم انتخاب می‌شدند، نمی‌توانستند در اسکار نظری جلب کنند و کاندیدا شوند. اما واقعیت این است که در شش فیلم دیگر هم، این توانایی وجود ندارد. باز تأکید می‌کنم که به لحاظ بازی فرمی تنها فیلم جذابی که در این بین هست، «ماهی و گربه» شهرام مکری است که در قیاس با دیگر فیلم‌ها برای کسب جایزه در جشنواره‌های بین‌المللی استعداد دارد».

پنجمین فرصت برای مجیدی در اسکار

تا پیش از این مجیدی با فیلم «بچه‌های آسمان» نامزد دریافت جایزه اسکار شده است. سال بعد از آن هم فیلم «رنگ خدا»ی این کارگردان شایسته معرفی به اسکار شد. «آواز گنجشک‌ها» نیز از دیگر فیلم‌های مجیدی است که تا امروز شانس معرفی به آکادمی اسکار را داشته است و با این حساب می‌توان گفت تا امروز سهم بیشتر انتخاب فیلم ایرانی برای معرفی به اسکار متعلق به فیلم‌های مجیدی است.

اما این‌بار این کارگردان با اثری متفاوت‌تر از کارهای پیشین‌اش به آکادمی اسکار معرفی شده. محمد رسول الله(ص) از جمله فیلم‌های فاخر سینمای ایران است که هزینه بسیاری برای ساخت آن صرف شده و برخی از عوامل تولید این فیلم با پیشینه حضور در هالیوود با مجیدی همکاری کرده‌اند. برای روشن‌شدن حواشی معرفی فیلم محمد رسول‌الله(ص) به آکادمی اسکار با امیر اسفندیاری سخنگوی هیأت انتخاب فیلم‌های ایرانی گفت‌وگوی کوتاهی کردیم.

◣ آقای اسفندیاری، امسال گزینه‌های متفاوتی برای بررسی به آکادمی اسکار مطرح شد. آیا سازوکار متفاوتی برای انتخاب امسال کمیته انتخاب وجود داشت؟

از میان ۵۸ فیلم مورد بررسی به انتخاب ۱۰ فیلم و بعد شش فیلم و در نهایت گزینه نهایی رسیدیم. طبعا هیأت انتخاب شاخص‌هایی را برای معرفی بهترین فیلم به آکادمی اسکار در نظر گرفت. یکی از این شاخص‌ها حضور بین‌المللی فیلم بود. شاخص‌های دیگر این بود که فیلم شایستگی نمایندگی ایران در اسکار را داشته باشد و در این میان حقیقتا فیلم محمد رسول‌الله(ص) شایستگی معرفی را داشت. این فیلم پروداکشن متفاوتی نسبت به سایر فیلم‌ها دارد و تاکنون چنین پروداکشنی در میان فیلم‌های ایرانی دیده نشده است. مجید مجیدی، کارگردانی است که یک‌بار نامزد دریافت جایزه اسکار شده است و مدتی قبل در جشنواره مونترال این فیلم از سوی تماشاگران ایرانی و غیرایرانی با استقبال خوبی روبه‌رو شد و تمامی این فاکتورها منجر شد تا رأی کمیته انتخاب با این فیلم باشد. طبعا تعداد قابل‌توجهی از فیلم‌های مورد بررسی سابقه حضور در رویدادهای بین‌المللی را داشتند اما اتفاق آرا مشخص کرد که فیلم «محمد رسول‌الله(ص)» این شایستگی را برای معرفی به آکادمی دارد.

◣ بسیاری از منتقدان و اهالی سینما معتقد بودند در یک‌سال گذشته اساسا فیلم قابل‌تأملی ساخته نشده است که امکان معرفی به آکادمی اسکار را داشته باشد و پروداکشن فیلم محمد رسول‌الله(ص) هم طبعا برای ما اتفاق قابل تأملی است و شاید برای اعضای آکادمی اسکار ویژگی بزرگی محسوب نشود.

اتفاقا هیأت انتخاب روی نکته تأکید داشت یعنی این فیلم در سطح سینمای ایران فیلمی است که ویژگی‌های خاصی دارد و تاکنون فیلمی به این شکل ساخته نشده است. شاید برخی هم معتقد باشند که ما اساسا فیلم خوبی برای معرفی به آکادمی نداشتیم که به نظر من حرف درستی نیست. طبیعتا ما امسال بین ۵۸ فیلم دست به انتخاب زدیم و ظرف سینمای ما مشخص است و از این ظرف مشخص هر سال باید دست به انتخاب بزنیم. به هر حال دو راه وجود دارد؛ یکی اینکه هر سال به‌اصطلاح این اتفاق را نادیده بگیریم و فیلمی معرفی نکنیم که به نظر من تصور غلطی است و برخی هم تصور می‌کنند باید فیلمی معرفی کنیم و حتما جایزه بگیریم. فکر می‌کنم سینمای ایران هم باید همیشه مثل سایر کشورها از فرصت معرفی فیلم به اسکار استفاده کند. هر سال با این اتفاق مواجه می‌شویم که عده‌ای به انتخاب فیلم برای معرفی به آکادمی اسکار اعتراض می‌کنند. این اعتراض در زمانی که فیلم «جدایی نادر از سیمین» هم انتخاب شد، وجود داشت و برخی ادعا می‌کردند این فیلم مناسب برای معرفی نیست و دیدید که معرفی شد و توانست اسکار بگیرد. بنابراین فکر می‌کنم نباید این فرصت را ازدست داد. ۲۱ سال است که از طرف ایران فیلم به اسکار معرفی می‌شود و در تمامی این سال‌ها این بخت را به دست آورده‌ایم که یک بار نامزد دریافت جایزه اسکار شویم، یک بار اسکار بگیریم و یکی از فیلم‌های ما با نام ایران در جوایز گلدن گلاب حاضر شود و فکر می‌کنم نتیجه قابل‌اعتنایی است و اگر با کشورهای دیگر که سابقه و تولیداتی بسیار بیشتر از ما دارند مثل سینمای هندوستان، مقایسه شویم، می‌بینید برخی از آنها تا به‌حال اسکار نگرفته‌اند.

◣ تا پیش از اعلام رسمی فیلم منتخب از سوی کمیته انتخاب، خبر فیلم برگزیده در یکی از روزنامه‌های سینمایی درج شد. این خبر از سوی کمیته انتخاب، رسانه‌ای شد؟

با صراحت اعلام می‌کنم که از طرف کمیته انتخاب، خبر انتخاب فیلم تا پیش از اعلام رسمی جایی گفته نشد. به هر حال در مورد فیلم جدایی نادر از سیمین و محمد رسول‌الله(ص) گمانه‌زنی‌های بسیاری وجود داشت که احتمال معرفی این دو فیلم بیشتر است و کمیته انتخاب هم فارغ از تمامی این حواشی نظرش را اعلام کرد.

◣ با توجه به تجربه چندین‌ساله در معرفی فیلم به اسکار، شانس محمد رسول‌الله(ص) را در میان سایر رقبایش چقدر می‌بینید؟

ما تمامی فیلم‌های حاضر در اسکار را مرور کردیم؛ فیلم‌هایی با پروداکشن عظیم وجود داشت و برخی فیلم‌ها نیز موردتوجه جشنواره‌ها بودند. اما تصور می‌کنم فیلم محمد رسول‌الله(ص) در میان سایر فیلم‌های حاضر، شانس خوبی داشته باشد. هر چند که تبلیغات منفی از طرف عده‌ای خاص درمورد محتوای این فیلم تاکنون حواشی‌ای برای آن ایجاد کرده و جریان وهابیت بدون دیدن فیلم این جریان منفی را ایجاد کرده است و دیدن فیلم را تحریم کرده است اما انتخاب و معرفی این فیلم به اسکار می‌تواند زمینه‌ساز دیده‌شدن بهتر فیلم به‌ویژه در آمریکا شود. به‌هرحال، هیأت انتخاب هیچ‌وقت این ضمانت را نمی‌کند فیلم حتما در میان پنج نامزد نهایی اسکار قرار گیرد و فقط قصد ما این بود بین گزینه‌های موجود، بهترین فیلم گزینش شود.

جیرانی فیلم مجیدی را معرفی کرد

در کنار این حواشی، نحوه انتشار خبر معرفی فیلم محمد(ص) برای حضور در رقابت اسکار هم قابل تأمل بود. خبرگزاری ایسکانیوز دراین‌باره نوشت: «درحالی‌که دیروز (شنبه) یکی از نشریات صبح نام فیلم «محمد رسول‌الله(ص)» را به‌عنوان نماینده سینمای ایران در اسکار اعلام کرده بود، بنیاد سینمایی فارابی ناگزیر شد رسما این خبر را اعلام کند. نام فیلم «محمد رسول‌الله(ص)» از ابتدا به‌عنوان جدی‌ترین گزینه امسال سینمای ایران در بخش بهترین فیلم خارجی جوایز اسکار ۲۰۱۶ مطرح بود و رقابت چندان جدی‌ای بین این فیلم و سایر فیلم‌ها وجود نداشت».

●●●

محمد رسول‌الله(ص) گزینه نهایی ایران برای معرفی به آکادمی اسکار است؛ فیلمی که رقیبان جدی‌ای دارد. باید دید شانس فیلم ایرانی حاضر در اسکار امسال چگونه خواهد بود و آیا این فیلم می‌تواند باز هم خاطره خوش و حضور پررنگ ایرانیان در این رقابت را تکرار کند؟

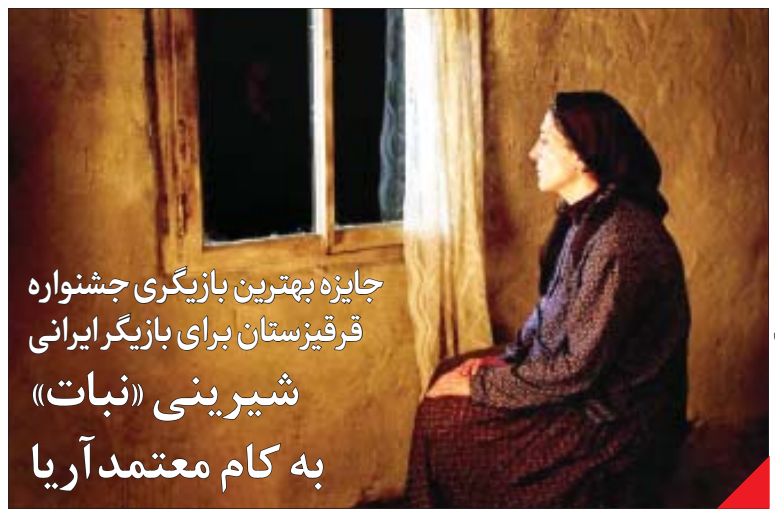

معتمدآریا در صحنه‌ای از «نبات»

جایزه بهترین بازیگری جشنواره قرقیزستان برای بازیگر ایرانی
شیرینی «نبات» به کام معتمدآریا

شرق: فاطمه معتمدآریا، برای بازی در فیلم «نبات» به کارگردانی الشین موساگلو و به تهیه‌کنندگی مشفق حاتمف محصول کشور آذربایجان، در جشنواره یوروسیای کشور قرقیزستان جایزه بهترین بازیگری را دریافت کرد و افتخار بین‌المللی دیگری بر کارنامه پرافتخار این بازیگر ایرانی، که یکی از رکورددارهای دریافت جایزه‌های جهانی است و تاکنون در ایران نیز جوایزی همچون تندیس زرین بهترین بازیگر نقش اول زن از جشن خانه سینما برای فیلم «اینجا بدون من»، سیمرغ بلورین بهترین بازیگر نقش مکمل زن برای فیلم «مسافران» و... را گرفته، افزوده شد.

«نبات» که پیش‌تر در جشنواره ونیز ۲۰۱۴ هم به نمایش درآمده و همچنین در اسکار ۲۰۱۵ نماینده کشور آذربایجان بوده، روایتگر داستان نبات (با بازی فاطمه معتمدآریا) است که در بحبوحه جنگ در یک روستای دوردست و کوچک زندگی می‌کند و فقط از طریق فروختن شیر که از تنها گاوش به دست آمده امرار معاش می‌کند. با گسترش جنگ، روستای محل زندگی نبات کاملا متروک می‌شود و او ناچار است به‌تنهایی در این روستای متروک زندگی کند.

فاطمه معتمدآریا، به بهانه کسب این جایزه برای بازی در یک فیلم غیرایرانی، درباره چگونگی حضورش در پروژه‌های بین‌المللی به «شرق» می‌گوید: «همان سخت‌گیری‌ای که برای بازی در فیلم‌های ایرانی دارم، برای بازی در فیلم‌های غیرایرانی هم دارم» و درباره بازی در «نبات» نیز توضیح می‌دهد: «از سناریوی این فیلم خوشم آمد، مخصوصا چون ضدجنگ بود و داستانش با مسائلی که ما در طول جنگ پشت سر گذاشتیم، قرابت داشت».

بازیگر «روسری آبی» و «گیلانه»، سپس در پاسخ به این سؤال که برای حضور در یک فیلم، کارگردان، نسبت به فیلم‌نامه برایش در اولویت نیست، می‌گوید: «خیر. سبک کار کارگردان برایم پس از فیلم‌نامه، اولویت دارد. همیشه اول سناریو را می‌خوانم و اگر از آن خوشم بیاید، بعد به اینکه کارگردان قرار است چه کسی باشد، فکر می‌کنم».

او درباره چگونگی حضورش در «نبات» که محصول سال ۲۰۱۴ است، می‌گوید: «از طریق آقای بشارت با کارگردان این فیلم آشنا شدم. سال‌ها پیش با آقای بشارت همکاری داشتیم و وقتی پیشنهاد بازی در این فیلم را به من دادند، برایم ترجمه انگلیسی فیلم‌نامه آن را فرستادند، که من آن را خواندم و از آن خوشم آمد و مشتاق ایفای نقش در این فیلم شدم».

معتمدآریا سپس در پاسخ به این سؤال که آیا «نبات» در ایران اکران خواهد شد یا خیر، نیز می‌گوید: «خیلی دوست دارم این فیلم در ایران اکران شود، منتها هنوز مشخص نیست که چنین اتفاقی بیفتد یا نه. اتفاقا در آخرین تماس تلفنی‌ام با آقای بشارت، به ایشان گفتم که با توجه به اینکه در ایران، آذری‌زبان‌های زیادی داریم، اگر «نبات» در ایران اکران شود، حتما طرفداران زیادی پیدا می‌کند. «نبات» فیلمی لطیف و انسانی است که هر بیننده‌ای را به خودش جلب خواهد کرد. امیدوارم بنیاد سینمایی فارابی یا یک مرکز دولتی دیگری، برای اکران این فیلم اقدام کند».

فاطمه معتمدآریا که در «نبات» دیالوگ‌ها را به زبان آذری گفته، درباره چگونگی این اتفاق توضیح می‌دهد: «پیش از بازی در این فیلم، آذری بلد نبودم و فیلم‌نامه انگلیسی این فیلم را هم خوانده بودم اما با کمک افراد، گروه و معلمی که داشتم، این زبان را یاد گرفتم و در این فیلم با زبان آذری بازی کردم».

«نبات» در روستایی به اسم «هفت آسیاب»، در نزدیکی لاهیج از توابع باکو که زبان مردمش، تاتی است، از شهریور تا آذر ۹۲ فیلم‌برداری شده. این فیلم که محصول کشور آذربایجان است، تا به حال بیش از ۱۰ جایزه بین‌المللی در فستیوال‌های مختلف سراسر دنیا دریافت کرده و مجموعا در بیش از ۲۰ جشنواره جهانی حضور داشته است.

گفتنی است فاطمه معتمدآریا این روزها به دلیل بازی در فیلم «در سکوت» به کارگردانی ژرژ هاشم‌زاده و به تهیه‌کنندگی سعید ملکان که در تهران در حال فیلم‌برداری است، نتوانسته برای دریافت این جایزه به قرقیزستان برود. ظاهرا بناست در ایران، طی مراسمی این جایزه به او اعطا شود. همچنین دیگر بازیگران «در سکوت» را سعید پورصمیمی، پانته‌آ پناهی‌ها، ویشکا آسایش و احترام برومند شامل می‌شوند. معتمدآریا بازیگری است که پیش از این برای ایفای نقش در فیلم «اینجا بدون من» به کارگردانی بهرام توکلی، جایزه بهترین بازیگر زن سی‌وپنجمین دوره جشنواره مونترال، جایزه هانری لانگ لوای جشنواره فیلم ونسن و... را در سطح بین‌الملل از آن خود کرده است.

چهره روز

نمایش «پنج» کیارستمی درواشنگتن

● **شرق:** برنامه هنر معاصر ایران با فیلم «پنج» عباس کیارستمی به‌همراه آثاری از بهمن کیارستمی و فروغ فرخزاد طی تابستان امسال در یکی از گالری‌های واشنگتن که روی هنر آسیا متمرکز است، برگزار شد. گالری «فریر- سکلر» در شهر واشنگتن آمریکا، هنر آسیا را مورد بررسی قرار می‌دهد. این گالری تابستان سال‌جاری از جولای تا سپتامبر، برنامه‌ای را اجرا کرد که هنر معاصر ایران را از طریق فیلم معرفی کرد. سایت این گالری در معرفی این برنامه عنوان کرده است که مجموعه‌ای از چهره‌های برجسته هنر معاصر ایران در نظر گرفته شده بودند. در این برنامه ضمن نمایش فیلم‌هایی از فروغ فرخزاد و بهمن کیارستمی، فیلم «پنج» عباس کیارستمی هم نمایش داده شد. پنج در سال ۲۰۰۳ میلادی ساخته شده و دربرگیرنده پنج نماست که هرکدام به طور متوسط دارای زمانی در حدود ۱۶ دقیقه هستند. همه نماها در شهر خیخون در استان آستوریاس اسپانیا گرفته شده‌اند و چهار نما از آنها به‌طورکلی با دوربین ثابت فیلم‌برداری شده‌اند. در قسمت اول فیلم، چوبی با موج دریا به ساحل می‌آید و با موجی بعدی به دریا بازمی‌گردد. این صحنه چهار - پنج دقیقه ادامه دارد و بعد، چوب دو تکه می‌شود. تکه کوچک‌تر در ساحل باقی می‌ماند و تکه بزرگ‌تر به عمق دریا می‌رود. در نمای دوم، مردم در یک شهر ساحلی اروپایی درحال عبور هستند. برخی از آنها تنها و تعدادی با هم می‌نشینند و صحبت می‌کنند. در پشت آنها امواج دریا به ساحل می‌خورند. در بخش سوم سگ‌ها در ساحل نمایش داده می‌شوند. برخی لم داده‌اند و بعضی ایستاده‌اند. گاهی به هم نزدیک می‌شوند، آنها که نشسته‌اند بلند می‌شوند و ایستاده‌ها می‌نشینند. در پشت آنها امواج دریا با کف سفیدشان نشان داده شده‌اند. در نمای چهارم اردک‌ها از یک‌سوی صفحه نمایش وارد و از سوی دیگر خارج می‌شوند. بعد از خروج آنها، چند لحظه‌ای صحنه خالی است که دوباره همه اردک‌ها برمی‌گردند و باز هم امواج در پس‌زمینه حضور دارند. در قسمت پنجم ماه در شب با آسمان ابری بر آب برکه‌ای نمایان است. صدای قورباغه‌ها می‌آید و حرکت آنها آب را تکان می‌دهد. هوا توفانی می‌شود اما با تمام‌شدن باران، خروس‌ها در هنگام سحر می‌خوانند. این فیلم همان‌طور که از نام کاملش هم مشخص است، (Five Dedicated to Ozu) در تکریم یاسوجیرو ازو، کارگردان شناخته شده ژاپنی است که به گفته سایت این گالری، فیلم‌های کیارستمی تحت‌تاثیر این کارگردان خاور دور بوده است. یاسوجیرو ازو کار حرفه‌ای خود را در عصر سینمای صامت آغاز کرد. او ۵۳ فیلم ساخت که ۲۶ فیلم در پنج سال اول فعالیتش بود. ازو همه فیلم‌هایش را به غیر از سه اثر برای استودیو شوچیتو کار کرد. این گارگردان قبل از دهه ۳۰ ابتدا فیلم‌های کوتاه کمدی ساخت و در سال ۱۹۶۳ بر اثر سرطان درگذشت. ازو تا زمان حیات خود فقط در ژاپن شناخته می‌شد اما پس از مرگ، سینمای ساده و شاعرانه‌اش در جهان مشهور شد.

خبر روز

عبدالرحیم جعفری بستری شد

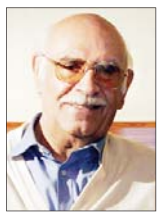

● عبدالرحیم جعفری به دلیل مشکل ریوی از سوم مهرماه در بیمارستان ایرانمهر بستری شد.یکی از مسئولان بیمارستان ایرانمهر به ایلنا گفت: آقای جعفری به دلیل مشکل ریوی و آب‌آوردن ریه در بیمارستان بستری شده است. ایشان فعلا در بخش مراقبت‌های ویژه بستری است و هوشیاری کافی را ندارد. عبدالرحیم جعفری، بنیان‌گذار و مدیر سابق انتشارات امیرکبیر، مهم‌ترین و گسترده‌ترین مؤسسه خصوصی چاپ و انتشار کتاب در تاریخ ایران و خاورمیانه، است. او تا سال ۱۳۵۸، دارنده و گرداننده این بنگاه انتشاراتی بود.عبدالرحیم جعفری، که او را با نام «تقی جعفری» هم می‌شناسند، در سال ۱۲۹۸ متولد شد. پدر پیش از تولد عبدالرحیم به مشهد رفت و هیچ‌گاه بازنگشت. ناگزیر، در غیاب پدر، نام خاندان مادر را بر پسر نهادند: «عبدالرحیم استاد محمدجعفر». وی بعدا نام خانوادگی خود را به «جعفری» تغییر داد. او بعدها در چاپخانه «علی‌اکبر علمی» به کار مشغول می‌شود. او در ۲۸ آبان ۱۳۲۸ در اتاقی در طبقه دوم چاپخانه آفتاب، واقع در خیابان ناصرخسرو، انتشارات امیرکبیر را پایه‌گذاری می‌کند. با درایت و حسن‌مدیریت جعفری، طولی نمی‌کشد که انتشارات امیرکبیر به یکی از بزرگ‌ترین مؤسسات چاپ و نشر کتاب در کشور تبدیل می‌شود.